

[Tove Jørgensen]

meret daginstitution, og vi ved også, at det vil blive betydelig dyrere for samfundet ikke at opnormere daginstitutionerne. En meget stor del af de børn, der henvises til daginstitutionerne, sendes dertil af socialpædagogiske grunde, og de vil ikke få deres behov opfyldt, medmindre der er tilstrækkelig mange institutioner og tilstrækkelig godt normerede institutioner.

Grethe Philip (RV):

Da der for nogle år siden blev lagt loft over normeringerne i daginstitutionerne, var det i en situation, hvor mange kommuner ikke havde tilstrækkeligt hold på, hvad der skete ude i daginstitutionerne. Man havde i hvert fald indtryk af, at nogle steder kom daginstitutionerne blot med deres ønsker, uden at der var en nøje kontrol med, om der virkelig også var brug for de normeringer. Man fik også et stærkt indtryk af, at der ikke var blevet taget tilstrækkeligt hensyn til, at man rent faktisk havde lørdagslukning mange steder. Man var kørt videre med de samme normeringer uden hensyn til, at det ikke var så mange timer ugen igennem, børnene skulle passes.

Meget har ændret sig i den forløbne tid. Kommunerne har fået langt bedre styr på deres normeringer og er blevet langt mere interesserede i en rimelig økonomisering også på dette område. Jeg mener, det har vist sig, at kommunerne har fået et godt tag på det, ikke alene forstået som økonomisering, men også forstået sådan, at de i stigende grad har fået forståelse for den sociale og pædagogiske værdi af daginstitutionerne.

Vi lægger vægt på, at det kommunale selvstyre på dette område kan fortsætte, vi mener, at netop daginstitutionerne er et særlig velegnet område for det kommunale selvstyre, og derfor må vi også afvise forslaget.

Men der er et enkelt punkt, som jeg synes vi måske skulle dykke lidt mere ned i, hvad enten det nu bliver ved debatten her, eller det bliver senere i udvalget. Det er spørgsmålet om de handicappede børn og støttepædagogerne.

Vi fik truffet aftale om, at der skulle være mulighed for en lempeligere normering, hvis der var handicappede børn i en daginstitution. Jeg mener også, at mange kommuner har benyttet sig af det. Men samtidig hører vi, at

der bliver ansat en del støttepædagoger, og vi har fra forskellig side, bl. a. i den rapport, som er afgivet af en del læger, hørt, at man ikke mener, at ordningen med støttepædagoger er en særlig ønskelig ordning, men at det for de pågældende handicappede børn ville være bedre, om man havde en lidt højere normering i stedet for et menneske, som specielt skulle følge det pågældende barn.

Jeg ville gerne høre socialministerens mening enten i dag eller senere i udvalget om, hvorvidt man burde gå noget væk fra disse støttepædagogordninger, og om man muligvis i stedet for rent praktisk kunne få ordninger med en højere normering, i den tid der er et handicappet barn i en institution. Jeg er ikke rigtig klar over, hvorfor kommunerne ikke af sig selv kommer ind på den ordning, men foretrækker støttepædagogordningen. Jeg synes nok, at den rapport, vi har fået, tyder på, at vi skal være noget varsomme med stadig væk at udvide antallet af støttepædagogordninger fremfor ekstranormeringer, hvor der er særlige problemer med børn i den pågældende daginstitution.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til dette forslag, og det kommer sikkert ikke som nogen overraskelse. Vi mener på den anden side, at kommunerne har mulighed for at få den normering, som man ønsker, og at lave de planer, som man finder bedst de enkelte steder.

Der har i dag været rørt ved nogle væsentlige ting i spørgsmålet om daginstitutioner. Jeg synes, at tendensen i dette forslag er meget ensidig, og at det skinner igennem, at det er daginstitutionerne, man vil satse på som det centrale og vigtige. Kristeligt folkeparti mener, at det er væsentligt, hvis der skal være tale om udbygning, at man da lægger mere op til alternative muligheder, sådan at forældrene bliver mere frit stillet med hensyn til, hvilken form man ønsker.

Der er også talt noget om, at kvinderne bør blive hjemme og passe deres børn selv, og deroverfor siges så, at kvinderne ønsker at komme ud på arbejdsmarkedet. Begge dele er sikkert rigtigt, for der findes begge kategorier. Derfor må vi i den kommende tid se på, om man kan skabe muligheder for, at begge hold kan få deres problemer løst, og da me-